

Kirjastonhoitaja Pirkko-Liisa Nurminen nauttii kaunokirjallisuudesta ja tähtitaivaan tarkkailusta

Posted on [28.10.2011](#) by [Lea M Kujala](#)

Kumpulán kampuskirjaston kirjastonhoitaja Pirkko-Liisa "Pipa" Nurmisen työ muodostuu kokoelma- ja kirjastojärjestelmävastuista. Myös asiakaspalvelu kuuluu toimenkuvaan.

Olet koulutukseltasi sekä humanisti että insinööri. Ovatko nämä joskus vastakkaisiksi elämänasenteiksi väitetyt alat kilpailleet valinnoissasi?

Paremminkin ne täydentävät toisiaan. Minun kohdallani humanismi kyllä tarkoittaa lähinnä kiinnostusta taiteisiin ja taiteentutkimukseen. Toisaalta insinöörin looginen ja pragmaattinen ajattelutapa tuntuu omalta ja olen sen myös työelämässä käyttökelpoiseksi havainnut. Enemmän miellän itseni insinööriksi kuin humanistiksi.

Mitkä ovat tulevaisuuden odotuksesi kirjastossa omalta kohdaltasi?

Odotan mielenkiintoisia aikoja. On ollut vähän yllättävääkin huomata, miten muuttuvassa ja kehittyvässä tilassa Helsingin yliopiston kirjasto on, ja on hienoa olla mukana vaikuttamassa siihen, millaiseksi kirjasto muodostuu. Edessä ovat Kumpulán kampuskirjaston tilasuunnittelun vaatimat muutokset kokoelmissa sekä yhteistyön kehittäminen toisaalta tiedekunnan laitosten kanssa ja toisaalta keskitettyjen palvelujen ja toisten kampuskirjastojen kanssa.

Olet työskennellyt sekä taide- että tiedeyhteisössä. Onko kirjastotyössä näissä ympäristöissä mielestäsi eroavuuksia?

Kirjaston ja sen kehysorganisaation koko taitaa vaikuttaa käytännön kirjastotyöhön enemmän kuin se, onko kysymys taiteesta vai tieteestä. Teatterikorkeakoulun kirjasto on pieni kolmen hengen työyhteisö, jossa joutuu tai pääsee tekemään vähän kaikkea, vaikka jokaisella onkin omat vastualueensa. Isossa kirjastossa työtehtävät ovat eriytyneemmät. Käyttäjät ja heidän yksilölliset toiveensa tulivat myös tutuiksi eri tavalla kuin isoissa organisaatioissa.

Suurin ero on käyttäjien tavassa hyödyntää kirjaston aineistoja. Opiskelu ja tutkimus taideyliopistossa on toisenlaista kuin tiedeyliopistoissa. Kärjistäen voi sanoa, että taideyliopistossa opiskellaan tekemällä, tiedeyliopistossa lukemalla (laskarit ja laboratoriotyöt eivät olennaisesti muuta asiaa). Tästä seuraa myös se, että kirjaston ja sen aineistojen asema on eri tavalla marginaalinen kuin tiedeyliopistossa, jossa opiskeltava tieto usein sisältyy sellaisenaan kirjaston aineistoihin.

Toisaalta taideyliopistossa kirjaston aineistot voivat olla konkreettinen osa taideteosta, kuten eräällä esitystaiteen opiskelijalla, joka osana performanssiaan kirjaimellisesti söi kurssikirjansa. – Tai no, kannen ja pari ensimmäistä sivua. Jäljelle jääneen osan opiskelija ystävällisesti palautti kirjastoon.

Kertoisitko erityisistä kiinnostuksen kohteistasi tai harrastuksistasi

Kaunokirjallisuus, elokuvat, teatteri, flamenco. Olen aika laajasti ja vähän pintapuolisesti kiinnostunut taiteista ja kulttuurista, mutta kaunokirjallisuus on minulle se kaikkein tärkein taiteenlaji. Muuhunkin on aikaa: purjehdusta ja tähtitaivaan tarkkailua yhdessä mieheni kanssa.

Teksti

Pirkko-Liisa Nurminen

kirjastonhoitaja

pirkko-liisa.nurminen[at]helsinki.fi

Kumpulän kampuskirjasto

Helsingin yliopiston kirjasto

Lea Kujala

kirjastosihtööri

lea.kujala[at]helsinki.fi

Kumpulän kampuskirjasto

Helsingin yliopiston kirjasto

Kuva

Seppo Hiltunen